

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravljanje: KRŠKO.

Naslov za dopise: »Naprejš«, Krško.
Ček rač. št. 11.959.

NAPREJ

Stane mesečno 20 Dln, začasno 10 D.
za inozemstvo 30 Dln, začasno 15 D.
(dokler ne začne zopet redno izhajati.)
Oglasi: prostor 1x87 mm 1 Dln.
Mail oglasi: vsaka beseda 50 p, najmanj 5D.
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne priobčijo. Rokopisi se
ne vračajo.
Reklamacije za list so pošt. proste.

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

Letnik VI., šte. 1.
Četrtkova številka »Naprejš«
izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasi Kmetko-delavske zveze
Stane letno 60 Dln, — mesečno 5 Dln

Vsem organizacijam SSJ in KDZ.

[Naš kongres.]

Po sklepu pokrajinskega odbora SSJ in KDZ
dne 24. novembra 1923. sklicujemo

XV. redni (pokrajinski) strankin zbor,

ki se bo vršil 2. in 3. februarja 1924. v dvorani
»Delavskega doma« v Trbovljah.

Začasni spored razpravljanja:

1. Otvoritev zbora.

2. Verifikacija mandatov.

3. Volitev predsedstva.

4. Poročilo pokrajinskega odbora:

a) tajniško poročilo,

b) obračun za l. 1923,

c) proračun za l. 1924.

5. Internacionala.

6. Poročilo kontrole, odobritev obračuna in
proračuna.

7. Razprava o predlogu pokrajinskega odbora,
naj se konstituira naša pokrajinska organizacija SSJ
in KDZ kot vpisana zadruga z omejenim poročtvom,
in o predlogih, ki so s tem v zvezi.

[Debate o 4., 5., 6. in 7. točki se križajo.]

8. Za hitrejšo in doslednejšo izobraževanje
proletariata [edina zaščita delavstva!] s posebnim
oziranjem na a) osemurni delavnik,
b) agrarno reformo,
c) občinsko politiko.

9. Volitev pokrajinskega vodstva in kontrole.

10. Poročilo o nagradnih tekmah:

a) kateri je najnevarnejši sovražnik de-
lavstva?
b) zbiranje novih naročnikov.

Določitev in izplačevanje nagrad k obema
tekmama.

11. Razno. Eventualni predlogi posameznih organizacij mo-
rajo biti poslani pokrajinskemu tajništvu [na naslov:
»Naprejš« v Krškem] najpozneje do 19. januarja 1924.
Pravica udeležbe [§ 26. organizacijskega pravilnika]:
Vsaka organizacija, ki je pravilno obračunala za
zadnje tri mesece pred dnevom sklicanja ima pra-
vico do enega delegata, večje organizacije pa za
vsakih 50 članov po enega, pri čemer se ostanke
pod 30 ne upoštevajo, 30 ali več članov pa šteje
za 50. Število delegatov se računa na temelju pov-
prečnega števila članov zadnjih treh mesecev.

Za vsakega delegata naj bo izvoljen tudi po
eden namestnik.

Razen § 26., ki ga objavljamo, opozarjamo na
vse določbe organizacijskega pravilnika, posebno pa
na §§ 24. do 32.

Potne stroške delegatov morajo plačati organizacije
same. Pravico in dolžnost udeležbe imajo tudi vsi
člani načelstva, pokrajinskega odbora in kontrole.
Vsi ti imajo tudi glasovalno pravico razen v zade-
vah njihovega lastnega delovanja. Odbori posamez-
nih organizacij naj naznanijo imena izvoljenih dele-
gatov ter njihovih namestnikov najpozneje do 20.
jan. 1924. pokrajinskemu tajništvu v Krškem, da dobe
pravočasno delegatske izkaznice. Gostje, ki se pri-
glasijo pokrajinskemu tajništvu do 20. jan., bodo
imeli zagotovljen sedež. Drugi dobe izkaznice za
goste na licu mesta, dokler bo zadoščal prostor.

V Krškem, dne 29. dec. 1923.

Načelstvo SSJ in KDZ.

Vsi listi potolčenih strank molčijo o volitvah
v II. rudarsko skupino kakor grobovi. Samo »De-
lavske novice« jočejo: »Ah, Lemeži in Žorge, kam
ste spravili Hrastnik!« Gospod Fabjančič se menda
ne spominja več, da je še pred par dnevi z Lemeži,
Žorgi in Klemenčiči tvoril eno kompanijo...

Neodvisna »Strokovna borba« navaja samo iz-
ide iz — Zagorja. Hm, kaj pa drugi kraji? Hej, vi,
ki vas v Zagorju osrečuje g. Čobal, dajte no, po-
stanite že kaj kmalu zavedni in poskrbite, da bo
»Strokovna borba« pri prihodnjih volitvah tudi Za-
gorje bolj kotirala!

K zmagi v slovenskih revirjih.

Preprosti delavci so si v revirjih z vztrajnim
delom priborili sijajno zmago. Gotovo, da je vo-
lilo za zmagovito organizacijo do 70% vseh udele-
žencev. Pa številke niso najvažnejše. Gre za idejo,
ki jo kaka struja ob volitvah dokumentira. Kakšna
pa je ideja, ki je vodila večino naših proletarcev,
ki pod zemljo delajo, do zmage? Po našem opazo-
vanju in po poročilih, ki nam jih delavci pošiljajo,
so zmagali predvsem ti principi:

1. Rudarji se ne zadovoljujejo več s hokus-
pokusom »enotnih front«, temveč hočejo končno
res enotno in res razredno organizacijo. Tisti, ki so
še v tem trenutku prodajali svojo proletarsko čast
za koruzne zveze z buržoazijo, in to so bili neod-
visneži, so žalostno propadli, tako propadli, da se
najbrž ne bodo več dvignili.

2. Delavstvo je obsodilo poleg bedastih gesel
o enotnih mišmašarskih frontah tudi glavne nosi-
telje teh gesel, voditelje razdirače nekdanje enotne
organizacije. Lemeži, Žorge, Fabjančiči, Čobali,
kratkotamo ljudje osebnih ambicij in trgovskega so-
cializma, so končno veljavno prenehali biti odločilni
faktor v rudarskem gibanju.

3. Rudarji so s svojo zmago dokumentirali,
da hočejo v bodoče pohoditi vsakogar, ki bi še
delal po zavrženih tradicijah in bi se ne hotel usme-
riti v zahteve novega časa. Ta čas sezuva sociali-
stično gibanje otroških čevljev malomeščanstva,
pa mu obuva trdne škornje realnega dela. Ta čas
ni izum kakih tkzv. »mladinov« v nasprotju s »sta-
rini« po letih, temveč je le nujna faza v razvoju
delavskega gibanja, ki posega med mladino kakor
med stare borce. Samo do spoznanja moraš priti,
da se socializem odslej ne more izvajati s frazami,
z nezavednostjo, s posamezniki namesto z organi-
zacijami, z nepoštenim zakulisarstvom, pa si mlad,
četudi si stavec. Baš pri teh volitvah so propali po-
leg nekih zakrknjenih starcev po letih in po duhu
neki otroci, zlasti med komunisti, in ti otroci so po
svoji taktiki preživeli starci. Med zmagovalci pa je
mnogo silovitih sodrugov in ti so mladi, ker raz-
umejo razvoj.

Mi principe, ki so zmagali v revirjih pozdrav-
ljamo, saj smo vendar organizacija, ki je kot prva
na Slovenskem začela boj proti stari gnolobi. Mi
dobro razumemo bistvo socialistične rudarske zmage.

Človek bi pa pričakoval, da ga bodo razumeli
tudi tisti, ki so v prvi vrsti poklicani, da vodijo raz-
redno strokovno borbo. Pa ne! »Delavec«, osrednje
glasilo strokovnih organizacij in tudi Unije rudarjev,
piše o izidih rudarskega boja v tako čudnem tonu,
da ne moremo molčati. Eto samo nekaj primerov
[51. šte. dne 20. dec.]:

»Mi smo daleč od tega, da bi slavili ta dogo-
dek kot zmago...« Naša prizadevanja bodo šla
za tem, da med razrednim delom izvoljenih zaup-
nikov [to se pravi: med socialisti in neodvisneži]
ne bo ne zmagovalcev ne premagancev...« Na
drugi strani smo smatrali za svojo največjo nalogo,
da zvežemo prekipevajoči ogenj mladine s spošto-
vanjem pred izkušnjo dolgoletnega dela, ki daje
mladini šele usmerjenjši polet...« [Človek, ki to
piše, dela poklone seveda »dolgoletnemu delu« čobalovskih
ekstenc, ki so s svojimi »izkušnjami«
tako dolgo »usmerjali« polete, da so vse skupaj v
gnoj usmerili. Potem so pa hoteli še nadalje »u-
smerjati«, dokler niso koncem koncev sami oble-
žali v — kapitalističnih delniških družbah, a polet
se le ne da več »usmeriti« po njihovih »izkušnjah«.
to je po željah, pa po prekleto nesposobnosti
vrednih željah! Dalje: »Mi pozdravljamo med iz-
voljenimi neodvisnimi kandidati one, ki so dobre
volje...« In konec: »V Zagorju je bila koalicija
med neodvisnimi, klerikalci in orjunci lažje mogo-
ča, kakor pošten sporazum med razrednimi stran-
kami!«

To je od sile! Ali so na glavo padli tisti
ljudje, ki si upajo take reči servirati socialističnim
rudarjem v njihovem glavnem strokovnem glasilu

in to ob času, ko so ti baš potolkli prav vsako v
»Delavcu« zapisano besedo? Ali so sploh spo-
sobni kaj videti v svoji slepi ljubezni do mešetar-
jev in frazarjev?

Torej, če kdo trpine, samo ker zahtevajo red
in načelnost, tako globoko sovraži, da se zveže
rajsi z buržujskimi petolizci in banditi, potem ga bo
»Delavec« še pozdravljaj in mu podtikal »dobro
voljo!« Če je kdo tako neumen, da ne zna ločiti
svojega razreda od svojega voditelja, mu bo »De-
lavec« še nadalje podiral vrata v tvojo zavedno
hišo in ponujal »sporazum« med voditelji! »Delav-
cu« se zdi tak neodvisnež, ki se sramuje javno no-
siti rdečo zastavo in socialistično ime, še vedno
bolj razreden nego kak odkritosrčen črnih, ki vsaj
to pravi, da razreden ne mara biti! In »Delavec«
imenuje takole neodvisno »organizacijo« tudi orga-
nizacijo, s katero je treba še celo pakirati!

A v istem hipu, ko »Delavec« vabi na svoje
prsi in »pozdravlja« take žalostne buržujske po-
kveke, pa pravi: »Mi smo daleč od tega« itd. —
glej zgoraj! Seveda, tu gre le za one delavce, ki
si znajo zmage priboriti z mučnim delom, z napeto
uporabo svojih možgan in ki stoje kakor skala na
svojem prepričanju! Za delavce gre, ki zmagojejo
že s tem, da si upajo imeti sploh kakšno prepričanje
in ga braniti celo v lastnih vrstah proti nezvestim
voditeljem! Kdor količak pazno zasleduje našo po-
litično borbo, bo že razumel, zakaj so taki delavci
nekaterim gospodom med socialisti veliko manj
všeč nego oni, ki še vedno izdajajo svoje sotri-
pne, čeprav bi že lahko davno bili združeni s pa-
metnimi pri pametnem delu, če bi res bili »dobre
volje«.

To je res od sile in sploh ne vemo, kako
pridejo socialistični rudarji do tega, da si dajo na
tak način v svojem lastnem listu predpisovati, kaj
naj store za to, da se njihove želje uresničijo. Lju-
dje, ki jim je bolj do žalovanja za pohojeno čoba-
listično neprincipielnost, nego do veselja nad rdečo
zmago, pač nimajo pravice v takem trenutku takim
delavcem »usmerjati polete«. To je naš nazor in
kakor se neradi znova spuščamo v polemike z »De-
lavcem« zaradi ljudi, ki so z naše strani že davno
obsojeni, vendar smo morali to povedati. Nadaljnjo
besedo pa prepuščamo tistim rudarjem, ki so 9. in
16. dec. pokazali, da hočejo biti socialisti, nič več
in nič manj, in da zahtevajo organizacijo, v kateri
bodo le socialisti. Ti rudarji so pomeli s čobal-
stvom po revirjih, pa bodo znali pomegi tudi dru-
god. Upamo, da danes že vedo, da niso Čobali samo
v Zagorju, temveč tudi drugje, in da vedo, kako ne-
spametno je zapuščati kako organizacijo radi Čoba-
lov, ko je vendar veliko boljše in krajša rešitev
ta, da se Čobali iz organizacij vržejo, če so že
tako nesramni, da sami ven ne marajo navzlic vsem
nezaupnicam! Kar se pa tiče onih delavcev, ki še
tavajo v temi, mislimo, da velja tudi za strokovne
organizacije načelo, ki je po trdem boju že zma-
galo v politični organizaciji [seveda ne v korunov-
sko-čobalovski]: priznaj najprvo, da si razreden,
dokaži najprvo svojo barvo z dejanji, dokaži, da se
v odločilnem trenutku ne boš rajši vezal s kapita-
lizmom v enotno fronto nego s svojim bratom v
enotno organizacijo, izvršuj svoje dolžnosti, pa te
sprejememo kot istovrednega člana medse! Prilik,
da se sam poboljšaš in da svoje poboljšanje tudi
dokažeš, ne manjka. Mislimo vsaj, da za strokovno
organizacijo ne more biti greh, kar je za politično
čednost: zahtevati načelnosti, dejanj, ne pa fraze,
ki jim slede izdajstva!

Prejeli smo sledeči dopis: V nedeljo 9. XII.
in 16. XII. so se vršile po vseh rudnikih v Sloveniji
volitve obratnih zaupnikov in njih namestnikov. Te
volitve so pokazale, da se v tej stroki delavskega
gibanja bližamo končni konsolidaciji, kar seveda ni brez
ogromnega vpliva na vse delavske gibanje. V vo-
litni boj so posegle večinoma v vseh rudnikih vse
organizacije in razne opozicijske in podobne brez-
pomembne skupnice. Te pa niso žele nikakega us-
peha, kar dokazuje najbolj, da je delavstvo fraz in
demagogije posameznih koristolovcev v resnici že

sito in da se mu hoče odslej resnega, stvarnega, organiziranega dela na temelju čistega razrednega boja, v spoznanju, da nesloga in nezavednost delavski razred le tepeta. Zato je pa tudi največji del tako volil, da imajo socialisti [Unija] neomejeno večino v zaupniškem zboru. Če omenim, da nismo dobili socialisti pri zadnjih volitvah n. pr. v Trbovljah in Hrastniku niti enega zaupnika in da imamo sedaj baš v teh krajih čez dve tretjini, mislim, da sem povedal vse. Edino Zagorje imajo neodvisni popolnoma v rokah. Pa kaj je temu vzrok? Vzroke moramo iskati le v slabi taktiki zagorskih socialistov, ki jo dela par oseb in te osebe nimajo na delavstvo nikakega vpliva!

Težke preizkušnje je rudarsko delavstvo preživelo zadnja leta. Te preizkušnje so mnogo pripomogle k iztreznjenju, ali kar se je v zadnjih letih zamudilo, se ne bo dalo namah popraviti. Tega se mora vsak posameznik zavedati, če hočemo, da bodo zadnje volitve imele res uspeh, kakor jim gre. Težki boji nas še čakajo, toda ne dajmo se po njih motiti. Zavedajmo se pred vsem, da nam je sedaj bolj nego kdaj prej potrebna sloga, organizacija, ker stroga, demokratična organizacija je edino jamstvo za moč. S tem se bo moral tudi tisti del delavstva sprijazniti, ki stoji ob strani in čaka na odrešenje po posameznikih. Marks je predvsemi drugimi takim čakalcem zaklical rek: da je osvobodjenje proletariata le delo proletariata samega! Dolžnost nas, ki smo zmagali, je sicer, da pomagamo tudi tistim, ki so v krupi in pravične bodočnosti, vendar je razumljivo, da bodo tisti vedno bolj v ozadje potisnjeni, ki ne marajo delati s pametjo niti zase in kaj šele za skupnost!

Razno.

Vsi naročniki, ki so v zastanku z naročnino, naj čimprej doplačajo zastanek in naročnino za januar po položnici št. 13.321. Proletarski list nima bančnih podpor, zato je treba, da vsak naročnik skrbi za točna plačila. — Uprava.

Poštnim uradom. Naročniki se večkrat pritožujejo, da poštni sli ne oddajajo časopisa v hišo, kamor je naslovljen. Rajši ga puste dve ali tri hiše prej, tako da ga naročnik šele z iskanjem po sosednih hišah dobi, ali pa mu pravijo, da se je izgubil. Tak slučaj se nam zopet javlja z Vrhnike.

Poštni nered gre pa tudi še dalje. Z dveh krajev nam javljajo, da so prejeli manj koledarjev, nego smo jih poslali: v Trbovljah je zmanjkal eden, v Breznu ob Dravi pa kar dva. Dvakrat zaviti zavoj in še zvezan po vrhu — ni treba, da bi se raztrgal! Če se pa že raztrga, ni treba, da bi se kak kos izgubil, tako redke poštno vreče vendarle niso! Nerode bomo odslej objavljali brez pomisleka, ker ne maramo balkanskih razmer.

Čuden socialist. Skupina okrog „Socialista“ rada očita drugim razdiralno delo, kadar ugotovljamo protisocialistična dejanja raznih tudi-socialistov. Če smatrajo razni juristi vse za socialistično in za socialiste, kar samo z markicami kupčuje, potem to ni nič čudnega. V „Napreju“ št. 186 je bil objavljen članek iz „Pravice“ o razmerah v Pollakovi tovarni „Indus“ v Ljubljani. K temu nam neki delavec naknadno sporoča, da so pri podpisovanju famoznega „fabričnega reda“ posamezni tovarniški delavci odrekli podpis. Te je potem pregovarjal k podpisu Pollakov podpravitelj Brezar, „socialist“ iz Peričeve grupe. Verujemo, da temu gospodu podpravitelju n. pr. „Naprej“ strašno smrdi, ker ta takega socializma ne odobrava. Delavstvo, tudi ono pri Pollaku, ki ne more o sebi trditi kakor ta podpravitelj, da ima eksistenco že zasigurano, to delavstvo je drugačnega mnenja. Pohlevne sloge s kapitalisti ne mara. In mi tudi socialiste te vrste radi drugim prepuščamo.

Korenova organizacija v Celju je na Silvestrovo „pri Zelenem travniku“ priredila veselico. Nimamo nič proti temu, saj vemo, da ti postane v teh časih, ko delavstvo v Nemčiji, v Rusiji in drugod gladi umira, prebava veliko lažja, če zalijejo po mojstru Korenu darovano štruco kruha s čašo vina in jo spraviš s plesom v želodec. Tudi nimamo nič proti temu, da je dala Korenova organizacija reklamo za to veselico v buržujsko „Novo dobo“ — še celo v „Socialista“ ne! Korenova pekarina je pač odvisna od demokratičnih odjemalcev in ti imajo „Novo dobo“ v rokah, ki se bavi z veselimi naznanili. Torej se spodobi, da ne kažeš svoje revolucionarne pohlevnosti samo pri kvartanju po kavarnah, temveč tudi v vabilu buržujske publike na „proletarske“ veselice. Nazadnje je dober kšeft z zemljami važnejši nego vsako načelo. Samo o tem imamo pomisleke, če bi vseeno ne bilo bolje take veselice prirediti kar na kratko pod imenom „producentko-konzumentska enotna fronta“, ne pa pod imenom „socialistična organizacija“, ker nevarna „socialistična“ primes, pa čeprav samo v imenu, utegne vendarle marsikaterga debelega klienta premamiti, da se povsem nedolžno prireditve zбоji. V tem slučaju pa kšeft škodo trpi. Morda nimamo prav, da imamo take pomisleke. Upajmo pa, da nam jih Korenovo glasilo „Socialist“ v prihodnji številki s temeljitimi in bistroumnimi razlogi izpod peresa g. F. Uratnika istotako temeljito razprši. Bog daj!

Zlobna neodkritosrčnost. „Delavec“ prinaša v 51. številki poročilo o delegacijskem zboru „Svo-

bode“ 9. dec. Za nas je značilen način pisave v proletarskem „Delavcu“. Tendenciozni pisec konstatira, da se je „Naprej“ motil, ko je trdil, da bi moral biti po pravih sklican kongres „Svobode“ v „Napreju“. Sicer se pa ni zmotil „Naprejev“ papir, ampak delavec, ki je takratno notico napisal. Zmota ni pa prav nič čudnega, če pa noben član izven centralnega odbora ne dobi v roke pravil, tako da niti predsednik podružnice ne ve ničesar o tem, da so pravila centralne drugačna nego podružnična. Ne zapirajte pravil s sedmimi ključavnicami, pa bodo z naše strani vsi „nestvarni“ očitki izostali. Če pa mora biti sklican potem „Napreja“ občni zbor vsake podružnice, kdo bi si mogel misliti, da za delegacijsko zborovanje to ne velja? — Kakor lepo je omenil „Delavčev“ poročevalec eksistenco še živečega pa menda zanj zelo neljubega „Napreja“, tako zelo je pozabil na svojo doslednost in popolnoma nedolžno piše, da sta otvoritvi kongresa sledila pozdrava zastopnikov Strokovne komisije in Socialistične stranke Jugoslavije. Čudimo se poročevalcu, ki je gotovo eden izmed tistih, „ki so se česa naučili“, zakaj tudi dosledno in javno ne prizna, da sta kongres „Svobode“ pozdravila zastopnika obeh Socialističnih strank Jugoslavije, ene prave in druge koruzne. Vsak pič na strehi že ve, da sta pri nas dve SSJ, samo vi to še tajite! Mar hočete tudi tukaj izvajati svoj odpor proti načelu javnosti in poštene proletarske odkritosrčnosti? Potem se pa še čudite, če delavstvo danes nikomur več ne zaupa. Ali vas je sram javno priznati, da obstoji še ena SSJ? Ali se bojite, da bi vas vprašal marsikateri delavec, kako je to prišlo in kdo je to zakrivil? Mi si želimo, da bi vse delavstvo študiralo zgodovino zadnjih let, ker imamo mirno vest, da nismo bili tisti, ki so ustanovili še eno SSJ v času, ko je bila zmeda med delavstvom pod pritiskom reakcionarnega režima največja, ki je naše skupne nasprotnike opogumila še k večjemu pritisku na nas n. pr. na polju socialne zakonodaje! A vi se bojite delavčeve sodbje, zato nas zmolčujete. Pa zmolčujte našo eksistenco, dušite nas magari s pomočjo čekovnega zavoda in še drugih sredstev, kakor vam je ljubilo, trgovač pa z vami ne bo nihče več!

Na kongresu pri predsedniškem poročilu ste visoko naglašali načelo demokracije. Tako izgleda torej v praksi tista demokracija, da ne marate dati v poročilu prostora — sicer neljubim, pa vseeno — članom ene in iste „Svobode“. Vendar je glavni urednik in izdajatelj „Delavca“ tudi predsednik „Svobode“. Dobro, da so naši ljudje in zaupniki obenem močni stebri strokovnih organizacij (rudarji, kovinarji) včlanjeni pri Strokovni komisiji in sami plačujejo svoje uradno glasilo „Delavca“, ki se pa s svojim izdajateljem in predsednikom „Svobode“ ne sramuje nas v javnosti tajiti. Ali mogoče obema skupaj v eni osebi ni mar za naše članstvo pri „Svobodi“? „Proletarci, združite se!“ Besedo imamo, a kje si ti, dejanje?

Posledice socialistične zmage. Popolen poraz nazadnjakov na Angleškem pri volitvah 6. decembra je že pokazal svoj vpliv. Predvsem hite vse vlade, da čimprej priznajo Rusko republiko, ki jo bo Anglija zaradi zmage socialistov gotovo kmalu priznala. Še celo Jugoslavija je začela misliti na to, da bo treba pregnati poslanika carske Rusije in njegove Wranglovce. Največji vpliv so pa imele angleške volitve na Francijo — takoj kar čez noč je bila pripravljena pogajati se z Nemčijo. Pa ne samo z Nemčijo, tudi z Rusijo. Po vrhu pa išče za vsak slučaj zaveznikov proti miroljubni politiki in seveda jih najde z lahkoto pri tistih državah, kjer ljudstvo ne zna gledati svoji vladi na prste. To smo pred vsem mi v blaženi Jugoslaviji in z nami vsa mala antanta (mi, Romunija in Češkoslovaška). Na Češkem so bili socialisti precej močni, pa so se tako zanašali na svojo moč, da so prepustili vse premišljevanje svojim voditeljem in ti so jih vklebili v nacionalistični voz tako temeljito, da je zdaj Češka najboljša zaveznica Francije, to je tiste države, ki predstavlja dandanes kapitalizem v najrazvitejši obliki. Njen militarizem nima para v zgodovini; pa ni naperjen proti Nemčiji, ampak proti ljudstvu sploh, francoskemu prav tako kakor nemškemu in drugim, tudi proti našemu in češkemu. Češki socialisti pa sodelujejo v vladi, ki sklepa „obrambne“ pogodbe s tem kapitalizmom! Seveda bodo imeli od tega dobiček francoski, češki, nemški in drugi kapitalisti, škodo pa ves proletariat, posebno pa češki, ker bo lepa njegova stranka zaradi tega protiproletarskega delovanja njenih voditeljev izgubila vso moč in bo morala potem s tako težavo zopet na novo začeti zbirati, kakor smo morali mi po nesrečni ministerialistični politiki Toneta Kristana, ki mu je proletariat preveč zaupal...

Preiskovalni sodnik v pisarni advokatov dr. Koruna in dr. Jelenca. Ta pisarna velja pri mnogih nevednežih za socialistično, kakor se je tudi njen klient pekovski mojster Koren v Celju še nedavno kazal za socialist. Še celo predsednik socialistične stranke je bil, ker se je s svojo darežljivostjo znal zelo prikupiti in je plačeval najvišji progresivni prispevek — 70 Din na mesec (seveda, po njegovih dohodkih bi moral plačevati več — pa Celjani so ga tako spoštovali, da ga niso nikdar vprašali po dohodkih, da bi si potem izračunali po tabeli, koliko bi moral plačati!) V tej svoji „darežljivosti“ je posodil „Napreju“ 2.000 Din. Seveda, posodil jih je sebi, kajti on je bil nosilec kandidatne liste in tudi izvoljen bi bil, če ne bi bil v tajni

zvezi z dr. Korunom, ki je začel izdajati proti njegovi kandidaturi „Rdeči prapor“, in če ne bi podpisal svojega protikandidata Golouha (na volilnem shodu v Trbovljah n. pr. je moral strankni tajnik nastopiti proti njegovemu govoru, ker je trdil, da je vseeno, ali volijo delavci njega ali Golouha). Kmalu po volitvah je pa pokazal svojo pravo barvo, ko je speljal stranko na led z Zvezno tiskarno v Celju, s katero je napravil tako pogodbo za hrbotom stranke, da bi bil za časa zedinjenja Golouhovcev, Korunovcev in Kristanovih konsumarjev moral „Naprej“ popolnoma umolkneti, če bi ne stale za njim zavedne organizacije, ki so zmogle tudi oderuške cene in jih plačevale poldrugi mesec vsak dan sproti! Seveda se je „enotna fronta“ čudila temu, ker ji ni nič tako nadležno kakor „Naprej“. Zato je iskala vse mogoče, da spravi „Naprej“ v še večje denarne težave. Namesto da bi se obrnil na stranko, je dr. Korun kot Korenov zastopnik tožil strankinega tajnika za tistih 2.000 Din. Ne gre mu za 2.000, ampak da vzame čim več časa in miru, da bi tajništvo ne moglo delati! Toda — tajnik mu ni ničesar dolžan, ker si ni ničesar izposodil, nasprotno, še od svoje plače je včasih kaj prispeval za Korenovo kandidacijo. Koren pa si misli, da si bo z lažjo pomagal, zato trdi kar na lepem, da je bil Bernot „začetkom l. 1923 v denarni stiski in je prosil... denarja“. Bernot pa niti ni prosil, niti denarja videl, niti kot tajnik v imenu stranke ne, ampak ga je prevzela, potrdila in vpisala „Naprejeva“ uslužbenka, ki dobro ve, da ga ni prejela za Bernota, ampak za „Naprej“. Za Korunovo pisarno je pa resnica deveta briga, zato išče priči in jih „zaslišuje“, da bi iz njih kaj izvela, če drugega ne vsaj to, da bi vedela, kaj bodo pred sodiščem izpovedale, če bodo zaslišane. In ko jih „zaslišuje“, jim ne pove, za kaj gre, boji se ogorčenja, zato pokaže vse v taki luči, da misli uboga priča, da gre za njeno poštenje, ki ji ga hoče Bernot pomazati. Pa ni treba, da govorimo mi, naj govori priča sama, ki je pisala Bernotu takole:

26. XII. 1923. Cenjeni g. Bernot. Na pismeno vabilo g. dr. Jelenca, naj bi se pri njem osebno zglasila radi neke važne zadeve, sem to storila in šla k njemu. Nemalo sem se začudila, ko mi je razodel, zakaj gre. Vprašal me je, če smo svojčas pri „Napreju“ sprejeli od g. dr. Koruna za g. Korena iz Celja Din 2000, ker da Vi trdite, da gornjega zneska niste nikdar sprejeli. G. dr. Jelenc pa ima originalno potrdilo z mojo pisavo in celo mojim podpisom ter štampiljko za Din 2000, iz česar je razvidno, da je Pokrajinsko tajništvo denar faktično sprejelo! Pojasnila sem mu, da sem večkrat delala potrdila jaz, nisem pa hodila po denar jaz, večinoma so hodile druge! Spominjam se, da smo takrat več denarja dobili, da smo plačali tiskarno, znesek mora pač gotovo biti vknjizen; mislim, da se je tudi na seji načelstva govorilo o tem, ker je šlo za neke delnice ali kaj.

Nerazumljivo mi je, kako morete trditi, da niste denarja sprejeli, če pa ima Dr. Jelenc potrdilo. Sicer meni ni nič mar, samo toliko, kar se tiče moje osebe, ker me vsa stvar postavlja v neko zelo čudno luč, izgleda namreč, kakor da bi bila denar spravila jaz. Ali veste, gospod Bernot, kaj se to pravi? Zahtevam od Vas kot moža-poštenjaka, ki hoče imeti svoje račune čiste, da zadevo nemudoma pojasnite, ker je to Vaša sveta dolžnost! Zdi se mi, da mi, mora tlačiti srce, dokler ne vem, za kaj gre. Zahtevam torej od Vas, da poveste, kako in kaj! — Z odl. spoštovanjem — Malči Vrlinškova.

Kdo bo povrnil revici strah? Posebno še, ker je bilo tole že danes teden pripravljeno za tisk, pa ni bilo prostora, s. Bernot pa ni utegnil odgovoriti ji, ker je upal, da bo čitala itak v „Napreju“, zdaj se je pa zadržalo za ves teden. Sicer je pa strah nepotreben. Ne gre ne za njeno, ne za Bernotovo, ampak za Korenovo poštenje. — Po naše bi moralo biti tako uradovanje advokatov prepovedano!

Delo inšpektorjev dela. Ljubljanski brivci stoje v boju. V glavnem gre za ohranitev 8-urnega delavnega časa, ki je po še veljavni kolektivni pogodbi obvezen. Mojstri pod vodstvom svojega kolovodje g. Franchettija pa menijo, da je ravno sedaj pozimi prišel ugoden čas, ko bi se podpisane delavske pogodbe lahko odkrižali, in vsiljujejo pomočnikom podaljšani delavni čas kar brez odškodnine, torej popolnoma protizakonito. Na to so pomočniki, oz. njihova organizacija, naprosili inšpekcijo dela v Ljubljani, naj posreduje in pripomore obstoječi delavski pogodbi do veljave. In g. inšpektor je to tudi vestno izvršil, pa ne v smislu veljavnega zakona o zaščiti delavcev. Svetoval je namreč mojstrom neozirajoč se niti najmanj na delavsko pogodbo, naj oni uréde delovni čas kar po svoje in kdor ne bo s tem zadovoljen, naj le gre, kamor hoče. Tako torej vrši svojo dolžnost tudi ljubljanski inšpektor dela. Na veljavni državni zakon, ki bi se ga moral ta gospod državotvorni element držati, se menda poživlja. In za ohranitev take socialne institucije z ministrstvom za socialno politiko vred naj se še borimo? Ne bi bilo boljše, da pridejo za zaščito interesov delavstva v takih slučajih v poštev delavci sami? Da, ampak na lepem do tega ne bodo prišli; za to je treba delati, pa ne potegovati se za obstanek meščanskega ministra s takimi inšpekcijami dela z raznimi papirnati rešolucijami, ki se jim že krave smejejo. Delavci premišljujejo!

G. Ign. Sitter izjavlja v „Socialistu“ 27. dec., da ni radikal, ampak že 27 let organiziran v socialistični stranki in da izpolnjuje danes kakor prej vse strankine obveze. „Socialist“ je te izjave vesel — i gotovo! Lepo število markic je prodal, drugače bi ta borec ne mogel govoriti o izpolnjenih obveznostih! Kdo je neki posredoval, ali Kristan, ali Kocmur, ali Klenovšek? — Sitterju moramo potrditi, da vsaj na pol pozna trboveljski volilni barometer: da z radikali nič ni, je videl dobro, kam bi se bilo treba pa zdaj nasloniti, to je moral vprašati Čobala. Mi pa vzdržujemo v polni meri našo trditev, da je bil g. Sitter predsednik radikalne organizacije v Trbovljah. To g. Sitter sam priznava. Kaj boče še več? Mi si mislimo svoje, Korun in Golouh naj ga pa branita, to se jima spodobi. In basta.

Stipica Radić se je naveličal Londona in se vrača v domovino. Sedaj se mudi na Dunaju. Vlada je izdala ukaz, da naj oblasti Radića takoj aretirajo, čim prestopi mejo med Avstrijo in Jugoslavijo. Nekateri pravijo, da bo sojen v Beogradu, drugi, da v Zagrebu za svoje protidržavne akcije, ki jih je počenjal v Londonu. Sicer nam ni prizadjal nikakšne škode z njimi, toda po mnenju vladne buržoazije mora biti obsojen. Bivši njegovi prijatelji iz SLS pa pravijo, da je Radić še vedno imun in da se torej ni bati, da bi ga zaprli. Boljše reklame zase, nego bi bila kaka eventualna obsodba, bi Radić v resnici ne mogel imeti.

Nakazniški promet z Zedinjenimi državami Severne Amerike (razen ozemlja ob Panamskem prekopu in Filipinskih otokov) se je otvoril 1. jan. 1924. Vplačilni listi (položnice) se dobe po 50 p pri vsaki pošti; podatke je treba napisati z latinico; kdor pošlje dolarje v Ameriko, mora označiti njih vrednost (po tečaju odpošiljalnega dne) tudi v dinarjih; pristojbina je 10 Din za vsakih začetih 1000 Din; kdor hoče poslati več nego za 100 dol. vrednosti, mora za to imeti dovoljenje generalnega inšpektorata finančnega ministra, ki ga naj priloži vplačilnemu listu.

Iz najrazličnejših poročil posnemamo, da so po novem letu „Jutranje Novosti“ zato prenehale, da bo mesto njih izhajal „Narodni dnevnik“. V konzorciju je poleg drugih tudi g. Ivan Urek iz Globokega. Zapomnite si dobro te stvari!

Prški klerikalni dnevnik „Čech“ piše, da bodo v neki občini v cerkvi prodajali odpustanje grehov. Popolno oprosteno bo dražje, a nepopolno cenejše. Zanimivo je vedeti, da pišejo klerikalci tako tam, kjer izstopa letno na tisoče ljudi iz katoliške cerkve. Našim klerikalcem priporočamo, da se poslužijo tudi tega kalibra; revno ljudstvo bo goljufijo spoznalo, ker si ne bo imelo s čim kupovati odpustanja, bogatine jim pa privoščimo.

Komunistična zarota na Španskem in Portugalskem. Na Božič so madridske oblasti razkrile večjo zaroto, ki je imela namen 28. decembra 1923. ustvariti revolucionarno vstajo. Komunisti so se skrivali pod krinko športnih društev.

V Tokiju so občutili 26. dec. okrog 12. zopet potresni sunek, ki je novozgrajena poslopja deloma poškodoval. Prebivalstvo je bežalo iz mesta.

Iz stranke.

Vse organizacije opozarjamo, naj nam v začetku leta pošljejo vsaka svoj natančen imenik članov. Posebno letos je to potrebno, ko je bilo toliko „revolucij“. Pri vsakem članu naj bodo navedeni podatki, kakršni so na pristopnih izjavah, seveda z izpremembami glede rodbinskih razmer, dohodkov, stanovanja itd. Datum pristopne izjave naj bo pripisan, ker velja za začetek članstva — seveda samo pri tistih, ki so neprenehoma vztrajali. — Ti članski imeniki so potrebni za pravilno izvrševanje pravilnika; po 19. § so člani dolžni priznati svoje dohodke vsaj enkrat na leto. — Organizacije, ki bodo poslale take imenike, bomo objavili v „Napreju“ po vrstnem redu, kakor bodo dohajali imeniki.

Trbovlje. Kraj. pol. org. SSJ v Trbovljah sklicuje za 13. I. 1924 ob 4. pop. v prostore Delavskega doma svoj redni letni občni zbor. Opozarjamo vse člane, naj se zbora polnoštevilno udeležijo. Ne člani nimajo vstopa. — Odbor.

Mislinje. V nedeljo 6. I. 1924 ob 13. uri se bo vršil v plesni dvorani pri Iršiču sestanek vseh odbornikov politične organizacije SSJ in KDZ ter strokovne in kulturne organizacije. Dnevni red važen. Točna udeležba dolžnost.

Celje. Člansko zborovanje kraj. org. SSJ v Celju se bo vršilo v ponedeljek 7. jan. ob 20. pri Jančku (Za kresijo). Dnevni red važen, tudi volitev delegata za kongres 2. in 3. febr. v Trbovljah. Vstop imajo samo člani, ki so plačali prispevke do vstev. 31. decembra in tisti, ki so jih plačali že pred Korenovim pučem in so podpisali izjavo, da zahtevajo te prispevke nazaj, ker jih Korenovci niso obračunali pokr. tajništva, kakor zahteva pravilnik. Stefan Lah, predsednik, Fr. Farčnik, tajnik.

Pokrajinsko tajništvo izjavlja na vprašanje celjske organizacije, da kongres gotovo ne bo smatral § 28 za tako štorastega, kakor so buržujski paragrafi. Vsebinsko odločuje, ne črka. Vsebinsko pa zahteva, da morajo biti vsi člani obveščeni o zborovanju — obvestite vse, ki so plačali oziroma podpisali zgoraj omenjeno izjavo, potem ne bo mogel nihče pritoževati se, da ni vedel za zborovanje. Sploh bo treba na kongresu ta paragraf spraviti v sklad s § 44, mesec dni je pač prekratek rok!

Globoko pri Brežicah. Dne 6. jan. 1924 ob 14. se bo vršila pri sodrugu Francu Grmovšku, Piršenberg št. 8., odborova seja kraj. pol. organizacije KDZ. Če bi se ta dan vršila občinska seja, bo naša seja po njej. Vabljeni so tudi vsi člani in tisti, ki se še žele na novo organizirati. Ker bodo zelo važne točke na dnevnem redu je, polnoštevilna udeležba dolžnost. Odbor.

Iz Brežic. V nedeljo 6. tm. se bo vršil ob 9. dop. v prostorih pri Grobušku sestanek krajevnne politične organizacije KDZ. Radi važnega dnevnega reda je dolžnost vsakega posameznika, da se sestanaka udeleži. Po sestanku se bo vršila ravno tam seja okrožnega odbora za brežiško okrožje. Vsi odborniki naj se seje zanesljivo udeležijo.

Došli obračuni.

Za oktober.			
Zadnji izkaz	članov	723	Din 1152.80
1. Črna (prej 185. nakn.)	10	14.00	
2. Šoštanj (prej 9. nakn.)	2	4.20	
21. Škofjvas	12	16.80	
22. Jesenice	52	98.70	
Skupaj članov		799	Din 1286.50

Za november.			
Zadnji izkaz	članov	601	Din 940.—
1. Črna (prej 162. nakn.)	10	14.00	
2. Šoštanj (prej 9. nakn.)	2	4.20	
17. Škofjvas	12	16.80	
18. Jesenice	52	96.60	
19. Sv. Peter pod Gor.	6	8.40	
20. Videm-Krško	11	31.50	
21. Mežica	71	126.70	
Skupaj članov		765	Din 1238.20

Pregled strankinega progresivnega davka za oktober 1923.

(Upoštevajo se samo člani, ki so plačali prispevek.)

Tek. št.	Ime organizacije	Po dinarjev										skupaj članov
		2	3	4	5	6	8	10	12			
1	Črna moš. org.	166	3	3	2						1	175
2	Šoštanj	10		1								11
3	Brežice	13						1				14
4	Hrastnik I.	35	4		1				1			41
5	Videm-Krško	5	1	1	1	1	1					10
6	Gorje	30										30
7	Trbovlje	98	18	4								120
8	Zg. Šiška	9										9
9	Štore	40										40
10	Zabukovca	15	7		1							23
11	Mislinje	9										9
12	Velenje	21		3								24
13	Ljubljana	10	2					1	1			14
14	Škale	45										45
15	Mežica	68	2	1				1	4			76
16	Tacen	6						1				7
17	Črna žen. org.	59										59
18	Zagorje	2	3	1								6
19	Celje	12	1		1							14
20	Sv. Peter p. G.	8										8
21	Škofjvas	12										12
22	Jesenice	32	14		4	1	1					52
Skupaj članov		705	55	11	11	4	4	7	2			799
Din		1410	140	44	55	24	32	70	24			1824

Od tega 70% Din 1276.80
K temu še 70% od razlike (Din 4*) 2.80
in preplačilo organizacije v Škalah 6.90
blagejna pokr. tajništvo SSJ je torej prejela Din 1286.50

* Razlika 4 Din je nastala, ker je pod št. 1. vplačal neki član 7 Din [vpisan pod 6 Din], pod št. 13 neki član 14 [12] in pod št. 22 neki član 7 [6]. Zdi se, da se ravna po štorastem posamezniku po starih tabelah, v sedaj veljavni tabeli so samo sledeče stopnje: 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 15, 20, 25, 30, 40, 50, 75 in 100 Din. Šele pri prispevkih nad 100 Din se plačuje po odstotkih [10% od dohodkov nad 3.000 Din].

Dopisi.

Globoko pri Brežicah. V „Napreju“ št. 187. smo poročali o proračunu, ki je bil sklenjen za 1. 1924. Pokrajinska uprava je ta proračun čisto pravilno odklonila, ker je upoštevala predlog obč. odbornika KDZ in protest občanov, naj se zvišajo najšji občinske doklade na državno vinsko trošarino in najšji znižajo na direktni zemljiški davek. Gostilničarji pri nas prodajajo vino namreč po istih cenah kakor drugod, čeprav nimajo nobenih rezijskih stroškov. Dne 23. dec. je župan zopet sklical sejo, da bi sklepali o zavrženem proračunu. Odbornika KDZ s. Franca Grmovška ni bilo na seji, ker je bil prepoznano obveščen. Obč. urad se na zakonite tožadve predpise sploh nič ne ozira. Pa to ni edina protizakonitost. Eden samostojnih odbornikov se ne ude-

ležuje sej, pa navzlic temu demisijske še niso imeli na dnevnem redu. Župan je na to sejo na protizakonit način poklical njegovega namestnika in misli, da je s tem stvar v redu. Pa ni! — Pri prvi točki dnevnega reda o zavržitvi obč. proračuna s strani pokrajinske uprave je samostojnež Ivan Urek predlagal, naj se proračun, kakor je, pošlje pokrajinski upravi nazaj, češ, kako pridemo do tega, da nam bo kak vladni šribar diktiral, kako naj svoj proračun sklenemo. Tu je torej g. Urek zahteval samoupravo od spodaj kakor mi socialisti. Razlika je seveda v tem, da si on takšne želi, da bi bila samo zanj in nekaj njegovih ožjih prijateljev. Za Urekov predlog je glasovalo žnjim vred samo šest samostojnih odbornikov, da bi pa imeli večino, so upoštevali tudi glas nepravilno vabljenega namestnika in župana (!) in tako so spravili skupaj 8 glasov. Šest odbornikov je glasovalo proti, eden se je glasovanju odtegnil. Nasprotni odborniki so zahtevali, naj se za pokrajinsko upravo priloži proračunu tudi poseben zapisnik, toda župan je to odklonil, kar je še jasnejši dokaz samostojne diktature oz. tiste diktature po receptu 14. stoletja, ki si jo prisvaja g. Urek čez vso Slovenijo sam, odkar je vstopil v napredni blok. Župan sam se izraža, da je za zvišanje doklad na državno vinsko trošarino, pa da nima nobene besede, ker odloča Ivan Urek sam. Če bi pa proračun še enkrat nazaj prišel, tedaj da bo že takrat nastopil, Mi smo na to zelo radovedni in ga bomo prišli poslušati, kako bo govoril! Zato pa predlagamo vsi, ki se s sedanjim proračunom ne strinjamo, z opozicijskimi odborniki vred, naj ga pokrajinska uprava tako dolgo nazaj vrača, dokler ne bodo občinske doklade pravilno razdeljene. — Globoški socialisti.

Nadurno delo. cerkveni zvonovi in strokovne organizacije. Vsako podjetje, vsaka zadruga in tako tudi vsaka organizacija mora imeti dobro vodstvo, če hoče napredovati. Če to vodstvo spi spanje pravičnega ali krivičnega, tedaj takšno podjetje gotovo nazaduje; če ga o pravem času ne reši za to izurjena glava, gotovo tudi pogine.

Poznam glavnega funkcionarja neke organizacije kemične stroke, ki se bolj zanima za nadure v tovarni kakor za svojo strokovno organizacijo. Zakona o zaščiti delavcev in zakona o šurnem delu sploh ne pozna, poželjivost po nadurah ga je skoro privedla do deljenja klofut. Njegov namestnik se pa zopet zanima za zvonove, kje lepše pojo in kje znajo fantje lepše pritkavati, tako da oba skupaj nimata niti časa priti na shod ali k odborovi seji. Če pa sejne sklepe v listu objavimo, jih pa spet ne čitata, ker zavijata kruh vanj, še predno ga pregledata.

Sodrug, tako ne more več naprej, nič vam ne pomaga pritoževati se pri sodružicah, da nič ne veste, da ne dobite nobenih poročil. Vzeti je treba časopis v roke in čitati ter zraven malo misliti, pa bo šlo. Kadar je pa sklican shod, pa vsi panj! Le tako bomo kos svoji nalogi in nič drugače! [Op. ur. Prihodnjik povemo tudi kraj, kje se to godi, če ne bo boljše!]

Gospod Golouh upa, da bom pobegnili. Moče še celo upa, da bi v tem begu zašel v njegov tabor, k kateremu se že priznavam, kakor vidite iz podpisa! Bežal nisem in tudi politiko „Fliegender Schuster“ ne ljubim. Če mi gospod Golouh dokaže, da sem bil kdaj član kakšne druge organizacije, ali se vsaj kam prišteval kakor pa k SSJ, plačam takoj celo mesečno plačo [ki je sicer nekoliko manjša od plače g. Golouha] v sklad „Proti roparskim vitezom“. Res je, da sem deloval pri plebiscitu, ustanovil sem pa istočasno politično in strokovno organizacijo v Važenbergu, ki se ni prelevila, kljub temu, da so ji pošiljali komunisti „Rdeči Prapor“, pri katerem je baje tedaj sodeloval g. Golouh. Govoril sem na velikem socialističnem shodu za časa plebiscita v Pliberku, kjer tudi nisem videl gospoda Golouha! Kako se kaj obnese g. Golouh ob takšnih prilikah? Je bila menda to tudi kakšna velika napaka, da sem, predno sem postal dorasel, bil v avstrijskih divizijskih zaporih radi veleizdaje in revolucionarstva? Vsem tem gospodom, ki upajo na moj beg, bi priporočal, da tedaj, kadar zapeljujejo delavstvo v Guštanju in Lešah, da bi vsaj sestanke nekoliko javno naznanili, da bi jih mogel posetiti, da bi se že enkrat izkazalo, kdo beži. Glavni namen g. Golouha in Antona Kristana je bil pri priditvah zadržnega tečaja v Mežiški dolini, dobiti hranilne vloge za Zadržno banko in ustanoviti posojilnico. Zadrugarji pa bi dobivali potem gotovo še „ceneje“ svoje potrebščine v prodajalni — kakor je pokazalo zadnje revizijsko poročilo. Kolega Doberšek pa piše proti plačilu v Konsumentu o varčevanju dece. Pri tej poštenosti pa resnično pobegnem! — Möderndorfer, bivši socialpatriot, komunist, zopet socialpatriot, enotnofrontar — sedaj pa zmešanica za denar — v najkrajšem času Golouhovec. Pika.

Lepota? Svežost? Mladost? Priljubljena vnaščina? Vse to si lahko prihranite in zabranite prerano ostarelost edino z racionalnim negovanjem vašega obraza, vašega telesa, vaših las in zob! Izrednega delovanja so že čez 25 let priljubljeni Elzapreparati za negovanje lepote: Elza-obraza in Elza-ozbarjujoča pomada [2 lončka s pakovanjem in poštino 25 dinarjev], Elza lilično milo lepote [4 kose s pakovanjem in poštino 40 dinarjev in 10%]

nadplotka] in drugi Elza-preparati kakor Elza cvet za lase, Elza-voda za usta, Elza-kolonska voda itd.; adresa: Lekarnar EUGEN V. FELLER, STUBICA DONJA, Elzatr g št. 252. Hrvatsko.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.

Tiskarna bratov Rumpret v Krškem.

Iščem službe,

trg. sotrudnika, kot detalist ali sladišnik spec. stroke. Prevzamem tudi kako drugo mesto [inkasant ali podobno]. Vojaščine prost. Dobre reference. Nastop 1. II. 1924. Naslov pri upravi „Napreja“. Krško.

Prvovrstnega čevljar-skega pomočnika

iščemo. Dobra šolska izobrazba ali s samouštvom pridobljeno splošno znanje je prvi pogoj. Prošilec mora biti vojaščine prost. Prošnje z natančno navedbo vseh podatkov in plačilnih zahtev je nasloviti pod „Trajno“ na upravo.

Priporočamo:

„Socialistični koledar 1924.“ v platno vezan 12 Din. Program in pravilnik Socialistične stranke Jugoslavije broš. 4 Din. „Krst sv. Vladimira“ (izvleček) broš. 2 Din in druge brošure.

Naslov:

„Napreja“, Krško.

Priljubljenost, ki jo uživa „Žika“ bolj in bolj, je najboljša priporočila za ta res izvrstni kavin nadomestek. Kakor je bila svojčas Vydrovka dobra znanka v vsaki hiši, prav tako spoznavajo naše gospodinjice danes, da je mogoče z „Žiko“ pripraviti tudi brez prave kave okusno kavo, ki je poleg vsega še zelo redilna in popolnoma neškodljiva. Dobiva se povsod. Kjer je nj. se obrnite na naslov: Prazarna Žika v Ljubljani, Rožna dolina.

IVAN KOŠENINA

čevljarski mojster, ima svojo delavnico p. d. pri Kajžarju v Mežici.

Izdeluje solidno in trpežno vsakovrstno obutev po najnovejšem kroju. Priporoča občinstvu, zlasti delavstvu v Mežici, Podpeco in v Heleni, da naročajo obutev pri njem.

Krojaški mojster KAC iz Dravograda

izdeluje obleke po najnovejšem kroju za delavce rudnika Mežica po najnižjih cenah. Vsako plačilno nedeljo sprejema naročila v gostilni Toff v Mežici.

Veselo in srečno novo leto želi vsem odjemalcem pekarnar

Franc Breznik v MEŽICI.

Veselo in srečno novo leto želi vsem cenj. gostom gostilničarka

Ana Toff v MEŽICI.

Srečno in veselo novo leto vsem sodrugom rudarjem in cenj. odjemalcem želi mesarja in rudarja

Flori Koprivnik in Ivan Krivec v POČENI-MEŽICI.

FERDO LASSNIK v MEŽICI želi vsem gostom veselo novo leto.

Srečno in veselo novo leto želi vsem cenjenim gostom in se priporoča za obilen obisk gostilničar

Rudolf Stopar v MEŽICI.

RUĐOLF KALŠEK, strojevodja v TRBOVLJAH želi vsem svojim gostom in prijateljem srečno novo leto.

ANTON in ANA PELKO, kantina Doberna v TRBOVLJAH,

želita vsem svojim odjemalcem srečno novo leto.

Franc in Marija Rinaldova

želita vsem odjemalcem in naročnikom „Napreja“ ter vsem somišljenikom socialističnih stremiljenj srečno novo leto.

HENRIK REBERNIK, brivec v TRBOVLJAH, želi vsem svojim obiskovalcem srečno novo leto.

FRANC PEKARC, lekarnar v Trbovljah

želi srečno novo leto vsem svojim odjemalcem.

IVAN in IVANKA TERŽAN, natakarja gostilne Forte v TRBOVLJAH,

želita vsem obiskovalcem srečno novo leto!

MELHIOR in LENI TERŽAN, mala klet gostilne Forte v TRBOVLJAH,

želita vsem svojim obiskovalcem srečno novo leto.

ANTONIJA FRITZ, gostilna Dreo v TRBOVLJAH,

želi vsem cenj. gostom srečno novo leto.

DELAVSKO IZOBRAŽEVALNO DRUŠTVO „SVOBODA“ podružnica v TRBOVLJAH

želi vsem svojim obiskovalcem društvenih prireditev srečno novo leto.

ODBOR.

Veselo in srečno novo leto želi vsem gostom in odjemalcem

Anton in Mimi Vivot,

mesarija in gostilna

v Mežici.

Franc in Marija Pintar,

poslovodji gostilne „Delavski dom“

v Trbovljah

želita vsem obiskovalcem srečno novo leto.

Vsled pomanjkanja noveletnega inserata Konsumnega društva za Slovenijo v „Napreju“ kot nadomestek: Vsem članom zadruga podružnice Mežica srečno novo leto!

Vinko Moederndorfer,

t. č. predsednik podružnice Mežica.

UČITELJSKA TISKARNA

LJUBLJANA, FRANČISKANSKA ULICA ŠTEV. 6

registrirana zadruga z omejeno zavezo.

ZA ŠOLE, ŽUPANSTVA IN URADE. NAJMODERNEJŠE PLAKATE IN VABILA ZA VESELICE

LETNE ZAKLJUČKE

NAJMODERNEJŠA UREDBA ZA TISKANJE ČASOPISOV, KNJIG, BROŠUR ITD.

Stereotipija

Litografija

RAVNATELJSTVO TOVARNE CEMENTA ZIDANIMOST javlja, da je njen zvesti, dolgoletni uslužbenec

Ivan Cvetko,

tovarniški zidarski mojster,

danes dne 28. decembra nenadoma umrl. Ponesrečil se je namreč pri njegovem poklicu, v katerem je bil veščak, k čemur mu podjetje izreka priznanje in žaluje za izgubo svojega v resnici zvestega delavca.

Z neotolažljivo njegovo ženo in štirimi še nepreskrbljenimi otročički sočustvuje in jim izreka iskreno sožalje.

Zidanimost, 28. decembra 1923.